

BREL

Ik reis naar Polynesië.
En maak een uitstap.
Naar het eiland Tonga.
Waar ik uit het vliegtuig stap.
En de warmte voel.
De geur van de bloemen opsnuif.
Gemengd met de geur van de tarmac.
En de kerosine van het toestel.
Een zoete geur. Heel zoet.

In 1984 keer ik terug.
Om daar te werken.
En verder rond te trekken in de Pacific.

Samoa.
Nieuw-Zeeland.
Tahiti.
Morea.
En de Markiezen.
Waar Jacques Brel begraven ligt.
We ontmoeten daar zijn vrouw.
Heel toevallig.
Er gaat maar één vliegtuigje per week.
Wij komen aan. En zij vertrekt net.
Dan raak je makkelijk aan de praat.